

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Jens Høyer: Jeg tænker, at dette Lovforslag, naar det ophøjes til Lov, vil blive modtaget med Tilfredshed i Landbrugskredse og af Havebrugs- og Skovbrugsfolk, fordi de saa opnaar større Garanti ved Køb af de Bekæmpelsesmidler overfor Plantesygdomme m. m., der her er Tale om. Det oplyses i Bemærkningerne til Lovforslaget, at det har haft gode Fædere, idet det først har været til Overvejelse i Statens Forsøgsvirksomhed i Plantekultur og i Land- og Havebrugsorganisationernes Kemikalieudvalg samt ved de provinsielle Planteavlsudvalgs Møde for et Aars Tid siden, og at det endelig er udarbejdet i Samraad med Statens Planteavlsudvalg. Alt dette maa i høj Grad garantere, at det er et Lovforslag, som er tiltrængt, og som vil afhjælpe en Mangel, der hidtil har været knyttet til disse Bekæmpelsesmidler. Naar der har været en saadan Usikkerhed i denne Handel, at Forbrugerne ikke har haft nogen afgørende Sikkerhed for, at de fik det, Varen udgaves for, men har haft Ulejlighed uden maaske at opnaa Resultater derved, kan man nok sige, det er paa sin Plads, at der indføres en effektiv Garanti for, at disse Midler indeholder, hvad de skal indeholde, og ikke indeholder noget, som virker modsat af, hvad man ønsker.

Jeg har ikke mange Bemærkninger at gøre til Paragrafferne, men det forekommer mig dog, at man paa et enkelt Punkt næsten er gaaet for vidt i sine Bestræbelser for at øge Sikkerheden, idet man ikke alene forlanger, at der skal føres Bog over Fabrikation og Indførsel, men ogsaa over Falbydelse af Varene og Handel og Fordeling deraf. Jeg forstaar ikke rigtig, hvad man skal opnaa ved at føre Kontrol med Falbydelsen, thi en Falbydelse, som ikke efterfølges af en Handel, har i Virkeligheden ikke nogen større Interesse. Men da dette Udtryk Falbydelse gaar igen i mange Paragraffer, vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, hvad Hensigt man har haft med at tage det med. I øvrigt synes jeg, at Lovforslaget er godt. Det koster naturligvis noget at faa det gennemført — det er anslaaet til en halv Snes Tusind Kroner —, men det kan maaske nok forsvares at ofre et saadant Beløb, naar man saa faar denne Handel ind i gode Baner og derigennem faar større Nytte og større Virkning af disse Bekæmpelsesmidler, end man hidtil har haft.

Det er foreslaaet, at Loven skal træde

i Kraft den 1. Januar 1933. Det var ønskeligt, om det kunde ske paa et tidligere Tidspunkt, men maaske det ikke er saa let at faa den Tilpasning foretaget, som maa gaa forud, for at Loven kan praktiseres.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget. Jeg agter dog paa et senere Tidspunkt at stille Forslag om, at det henvises til Udvalgsbehandling, da det formentlig maa være rigtigst, at et nyt Forslag, selv om det er saa godt som det foreliggende, underkastes en kort Udvalgsbehandling.

Kr. Johansen: Det er i Aarenes Løb, ikke mindst i de sidste Aar, blevet saadan, at der sættes uhyre meget ind paa Bekæmpelse af Plantesygdomme og Skadedyr, og det er derfor ganske naturligt kommet til at spille en meget stor økonomisk Rolle, om de Midler, de Vædsker og andet, der anvendes dertil, ogsaa virkelig har den Værdi, som de skal have, og svarer til det, de ved Forhandlingen udgives for. Det forekommer mig derfor, at det Lovforslag, vi her behandler, er i høj Grad tiltrængt, og jeg synes, vi maa være den højtærede Landbrugsminister taknemmelige for, at han har fremsat det.

Selve Lovforslagets Indhold er der, synes jeg, ikke saa meget at sige om. Som Helhed finder jeg, at det er et udmærket Forslag, og skal det, som det nu er antydet, henvises til Udvalgsbehandling, er det mit Haab, at det maa blive en meget kort Udvalgsbehandling. Jeg kan kun give Forslaget min bedste Anbefaling og haabe, at vi saa hurtigt som muligt kan faa det ophøjet til Lov.

Ellinger: Dette Lovforslags Hensigt kan mit Parti ganske billige, og jeg kan tilføje, at i min Virksomhed som Direktør for den kongelige Veterinær- og Landbohøjskole har jeg haft Lejlighed til at faa noget Indblik i, hvor uheldigt det er — det gælder ikke alene med Hensyn til de Bekæmpelsesmidler, her er Tale om, men ogsaa med Hensyn til Fodermidler —, at man falbyder Ting, som ingen Værdi har, og som maaske tilmed kan være skadelige. Om man har været helt heldig med Affattelsen paa alle Punkter, faar vi nu Lejlighed til at undersøge i det Udvalg, som er bebudet. Der staar i Bemærkningerne, at Lovbestemmelser om Bekæmpelsesmidler bl. a. findes i de Forenede Stater i Nordamerika, i Italien og Svejts. Man tør vel næsten heraf slutte, da kun disse tre Lande